

جمهوری اسلامی ایران

بیانی

شماره ۶۵۱۱

تاریخ ۱۳۶۵/۵/۱۲

پیوست دارد

بسم الله الرحمن الرحيم

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

عطف به نامه شماره ۲۱۶۱ - ق مورخ ۱۳۶۵/۴/۲۲ و پیرونا مسنه

شماره ۶۴۰۰ مورخ ۱۳۶۵/۵/۲ :

طرح قانونی جنگلها و مراتع قانونی کشور مصوب ۱۳۵۶/۴/۱۸ در جلسات متعدد شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت و نظر اکثریت اعضاء نسبت به موافد متفاہ برت لایحه مذکور با موافقت شرعی و قانون اساسی
شرح زیرا علام میشود:

۱ - در ماده ۲ اطلاق کلمه "اعیانی کلیه جنگلها" نسبت به اعیانی احداشی و عرصه آنها و مراتع دست کار و جنگلها و نی زارها و اراضی موات که حربیم باشد متفاہ برا موافقت شرعی است.

۲ - اطلاق تصریه ۱ ماده ۲ نسبت به زمینهای که آنها دوازیه شده است متفاہ برا موافقت شرعی است.

۳ - نسبت به تصریه ۲ ماده ۲ با عدم تحقق اعراض مجرد رهای شدن پنج سال برای اینکه جزو اراضی مورد عمل این قانون قرار گیرد خلاف موافقت شرعی است.

۴ - اطلاق تصریه ۲ بند ۲ ماده ۳ نسبت به زمینهای که احیا شده و دور تصرف مالکانه اشخاص باشد متفاہ برا موافقت شرعی است.

۵ - در ماده ۴ تعیین مهلت بکمالجهت تسلیم اعراض در موادی که عدم تسلیم اعراض کاشف از عدم اعراض نباشد با طبق شرعی متفاہ است همچنان تعیین مهلت شش ماهه جهت رسیدگی قضائی صحیح نیست فتنا مناسب است کیفیت و نحوه کارکمیسیون مشخص شود.

۶ - قسمت الف بند ۲ ماده ۵ از لحاظ اینکه اشخاص و اجدرایط

مختصر مددوم

مشخص نشده است محمل است و اظهارها و نظر رضیت به آن موقول به وضع اجمالی است.

۷ - در بند ۳ ماده ۵ تعیین مجازات مباشر اصلی با توجه به اینکه مجازات به نظر حاکم است و غالبا هم مجازات فرک خناقت اخراج از مباشر اصلی خواهد بود شرعاً نیست.

۸ - در تبصره ۱ ماده ۶ در صورتی که موقع را در ضمن قسراً رداد اجراء طرح شرط نکرده باشد تخلف از آن شرعاً جرم نیست و از اینجهه تبصره خلاف موازین شرعی است.

۹ - تبصره ۳ ماده ۶ با این استظهار که کلمه هر طریق شامل طرق غیرقاً نونی نیز می‌شود مفاخرها قانون اساسی است، اصلاح شود.

۱۰ - بطور کلی قانونگذاری بصورت ترتیب آثاری برقرار دادها و عقود غیر از آثار رولوازم شرعی ای که بطور عالمی بالخصوص بر عقود مرتب است شرعی نیست ولی تا مین این آثار به نحو شرط فمن عقد با مراعات شرایط صحت شروط شرعی است. بنا بر این تبصره ۶ ماده ۶ از اینجهه با موازین شرعی مغایرت دارد.

۱۱ - در ماده ۱۰ نظرها یعنی جا بجا شی جنگل نشینان تعریف به مکن آنهاست و علاوه طرح مذکور جنبه قانونی دارد نیاز به تصویب مجلس شورای اسلامی دارد. و از این لحاظ ماده ۱۰ به قانون اساسی مغایرت دارد.

۱۲ - در ماده ۱۳ مشروط کردن قطع درخت جنگلی واقع در باغات و مزارع به در باغ فتح مجرم شرعی نیست.

۱۳ - تبصره ۱ و ۲ ماده ۱۶ مشمول ایراد تبصره ۶ ماده ۶ است و شرعی نیست.

۱۴ - در ماده ۱۹ و تبصره های ۱ و ۲ و ۳ آن تعیین مجازات های

جمهوری اسلامی ایران

بجای

شماره

تاریخ

پیوست

صفحه سوم

تعزیری خلاف موازن شرعی است .

۱۵ - تعیین مجازاتهاي تعزيري درماه ۴۰ و تبصره ۲۱ خلاف موازن شرعی است .

۱۶ - تعیین مجازات مذکور درماه ۲۱ خلاف موازن شرعی است .

۱۷ - درماه ۲۲ تعیین مجازات مذکور درماه واقعاً به تحریب

قبل ارتعیین تکلیف نهائی قضیه از طرف محاکم خلاف موازن شرعی است .

۱۸ - درماه ۲۲ و بندهای ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۵ آن اشكال

تعزیرات موا دقیقی موجود است . بعلاوه درماه ۲۲ ماده ۹۹ قانون
مجازات عمومی لغو شده است .

۱۹ - در قسمت آخر تبصره ماده ۲۳ اشكال سابق از جهت تعزیرات
وجود دارد :

۲۰ - درماه ۲۴ و تبصره های ۱ و ۲ آن مواد ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و
۲۸ و قسمت آخر ماده ۳۱ و تبصره های ۲ و ۳ ماده ۳۲ همان اشكال
مجازات وجود دارد .

۲۱ - در تبصره ماده ۲۵ ضبط عین مال اشكال شرعی دارد و ایسراو
مربوط به تبصره ۶ ماده ۶ نیز برآن وارد است .

۲۲ - درماه ۳۲ مجازات حبس بهرداخت خصاوت و معاشره اعیانی
خلاف شرعاً ختمه میشود .

۲۳ - تبصره ۱ ماده ۳۲ با توجه به ماده ۴ ابهام دارد و برای اظهار
نظر رفع ابهام ملزم است .

۲۴ - تبصره ۳ ماده ۳۴ - تعیین مهلت برای تسلیم دادخواست
و برای رسیدگی و قطعی بودن رای قاضی در موارد سه گانه ای که در ماده
۱۲ قانون تشکیلات دادگاه های حقوقی ۱ و ۲ مقرر شده شرعی نیست .

۲۵ - نسبت به تبصره ۴ ماده ۳۴ نظرها بینکه راضی تبدیل شده به

(Q)

جمهوری اسلامی ایران

شورای شهرداری

بجای

شماره

تاریخ

پیوست

خطه‌جهارم

با غ وزرا عت و تا سیات ما م المنفعه در صورتیکه طبق موازین شرعی
احیا شده باشد ملک احیا گفته است والرای آنها به عمل مقررات خاص
جا بزنشیستون نظرها ینکه معیا رها شی که در این تبصره مقرر شده دخالت در احیا
شرعی ندارد و تبصره مذکور را برای موازین شرعی است و خلیع یدا رمتصرفین
بدون مراعتمدی دادگاه جایز نیست. و این نظر نیز عیناً نسبت به اراضی
منظقه شما ل جاری است و پراین اساس تبصره ۱ ماده ۲ نیز با یدا صلاح
شود.

۲۶ - در بند ۱ و ۲ ماده ۳۶ لغو اسناد مالکیت یا قرارداد نصبت
به اراضی احیا شده شرعاً نیست.

۲۷ - در تبصره ۱ ماده ۳۶ در صورتیکه موضوع مورد اختلاف باشد
با بدیهی محاکم صالح احوال شود.

۲۸ - اطلاق ماده ۳۶ در موردیکه قبل از منع حکومت اسلامی احیا
شده باشد شرعاً نیست.

۲۹ - در بند ۲ تبصره ۵ ماده ۳۷ الرای مصالح زمین و اعبانی
به فروشن بر مجرد نباشد دولت والرای به جمع آوری و انتقال فوری شرعی
نسبت.

۳۰ - در بند ۳ تبصره ماده ۳۷ ضبط عرصه و اعبانی ایجاد شده قبل
از منع حکومت اسلامی شرعاً نیست.

۳۱ - در بند ۴ تبصره ۵ ماده ۳۷ دریافت حق الدوف مذکور
شرعی نیست.

۳۲ - در تبصره ۶ ماده ۳۷ جا هفتشده و اعبانی چهار، ۲، ۱ و نیم
که بودیوا و ملک صاحبان آنها است. و پایدحی آنها مراعات شود.

۳۳ - اطلاق ماده ۴ نسبت به ذغال و هیزم جنگلی که ملک شخصی
باشد شرعاً نیست.

(Q)

جمهوری اسلامی ایران

بجشن

شماره

تاریخ

پیوست

صفحه پنجم

۳۴ - نسبت به ذیل ماده ۵۰ در صورتیکه مورد اختلاف باشد

صلاح سندما لکیت با حکمدادگا خواهد بود."٪

دیپرшуای نگهبان

لطف الله ع ما فی

لطف الله ع